

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25C/113/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414206660
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kalata
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1414206660.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Kalatom, v právnej veci žalobcov: 1. S. O., narodený X. X. XXXX, bytom S. G. XXXX/XX, 841 08 Bratislava - W. D. S., 2. V. O., narodená XX. X.. XXXX, bytom S. G. XXXX/XX, 841 08 Bratislava - W. D. S., obaja zastúpení: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, určenie, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, určenie, že dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatné a o zaplatenie primeraného zadosťučinenia, takto

r o z h o d o l :

I. Súd určuje, že úver, ktorý žalovaný poskytol žalobcom na základe zmluvy č. 8100029256 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že úver, ktorý žalovaný poskytol žalobcom na základe zmluvy č. 8100028864 je bezúročný a bez poplatkov.

III. Súd určuje, že úver, ktorý žalovaný poskytol žalobcom na základe zmluvy č. 8100036910 je bezúročný a bez poplatkov.

IV. Súd určuje, že úver, ktorý žalovaný poskytol žalobcom na základe zmluvy č. 8100036911 je bezúročný a bez poplatkov.

V. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100029256 je neplatná.

VI. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100028864 je neplatná.

VII. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100036910 je neplatná.

VIII. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100036911 je neplatná.

IX. Žalovaný je povinný, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, zaplatiť žalobcom 1 a 2 primerané zadosťučinenie vo výške 1.000 eur.

X. Žalobcovia 1 a 2 majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenu súdu 24. 3. 2014, v znení jej zmeny doručenej súdu 15. 8. 2014, domáhali, aby súd určil, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, podľa ktorej „Dlžník,

Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 uzatvorením tejto Zmluvy o RÚ prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 Zákona č. 513 /1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, že predlžuje premlčaciu dobu akýchkoľvek práv, ktoré vznikli Veriteľovi z tejto Zmluvy o RÚ na dobu 10 rokov od okamžiku, keď začne táto doba plynúť.“ Zároveň sa domáhali, aby súd určil, že neprijateľnou je zmluvná podmienka, podľa ktorej „V prípade omeškania Dlžníka so splácaním úveru alebo akéhokoľvek peňažného záväzku podľa tejto zmluvy o RÚ je Veriteľ ďalej oprávnený predložiť platiteľovi mzdy Dlžníka, Spoludlžníka 1 a Spoludlžníka a 2 Dohodu o zrážkach zo mzdy a domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy , vymáhať pohľadávku z tejto zmluvy o RÚ podaním žaloby na príslušnom súde alebo niektorému z rozhodcov podľa ust. 18.2.1. tejto Zmluvy o RÚ a následne vymáhať pohľadávku v exekučnom konaní.“ Prípadné ďalšie neprijateľné podmienky, na základe ktorých sa od žalobcov vymáhajú plnenia, ponechali žalobcovia na judikovanie súdu. Žalobcovia sa zároveň domáhali určenia, úvery č. 8100029256 , č. 8100028864, č. 8100036910, č. 8100036911 sú bezúročné a bez poplatkov (z dôvodu chýbajúceho údaj o RPMN a nerozčlenenia mesačnej splátky na istinu, úroky a poplatky) a určenia, že dohody o zrážkach zo mzdy č. 8100029256, č. 8100028864, č. 8100036910 a č. 8100036911 sú neplatné. Žalobcovia sa zároveň domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vo výške 1.000 €. Uplatnený nárok na primerané zadostučinenie odôvodnili permanentným stavom neistoty, obáv o výšku dlhu, jeho narastanie, stresom z uplatňovania zmluvných podmienok, ktoré považovali za nemorálne. V ďalšom priebehu konania žalobcovia zmenili rozhodujúce skutočnosti vo vzťahu k zmluvám o revolvingovom úvere č. 8100036910, č. 8100036911, keď uviedli, že tieto zmluvy ako dlžník 1 nepodpisoval žalobca v 1. rade, ale jeho syn, O. O.. Žalobcovia navrhli vykonať dokazovanie výsluchom žalobcov, výsluchom svedka O. O., a listinami - prevodným príkazom zo dňa 12.07.2012, dokladmi o vkladoch v hotovosti zo dňa 16.07.2012, výpisom z účtu vedeného v H. banke na meno žalobcu v 1. rade, deklaroványm nezáujmom o revolving v súvislosti so všetkými štyrmi zmluvami, ktoré sú meritom tohto konania, zmluvami o revolvingovom úvere aj s dokladmi o uhrádzaní splátok v súvislosti s týmito zmluvami (č. zmlúv: 8100029256, 8100028864, 8100036910, 8100036911).

2. Žalovaný vo svojich vyjadreniach uviedol, že zo strany žalobcov neboli preukázané skutočnosti osvedčujúce naliehavý právny záujem na nimi požadovanom určení. K namietanej absencii údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v jednotlivých zmluvách o revolvingovom úvere žalovaný uviedol, že sa jedná o údaj, ktorý nemôže byť stranami objektívne dohodnutý z dôvodu, že pre jeho výpočet je stanovené zákonné pravidlo. K namietanej absencii rozčlenenia splátok na istinu, úrok a iné poplatky uviedol žalovaný, že pri výklade ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., je potrebné vychádzať zo smernice Rady 2008/48, ktorá má povahu plnej harmonizácie. K namietanej výške odplaty (vyjadrenej úrokovou sadzbou) uviedol žalovaný, že v prípade spotrebiteľských zmlúv uzavretých medzi žalobcami a žalovaným v roku 2010 nedošlo k prevýšeniu maximálnej výšky odplaty za rovnaký spotrebiteľský úver a v prípade spotrebiteľských zmlúv uzavretých medzi stranami sporu v roku 2011 nedošlo k prevýšeniu priemernej hodnoty RPMN podstatne. Žalovaný tiež namietol, že by uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy malo byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko v čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy neexistovala pre spotrebiteľské vzťahy osobitná úprava ohľadne dohody o zrážkach zo mzdy, a ani súčasná právna úprava tento zabezpečovací inštitút zo spotrebiteľských vzťahov nevylučuje absolútne. Tvrdenia žalobcov, resp. svedka O. O., o tom, že revolvingové zmluvy č. 8100036910, č. 8100036911 mal podpisovať syn žalobcov, považoval žalovaný za nevierohodné a nelogické. Vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcov na primerané finančné zadostučinenie uviedol žalovaný, že neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie finančného zadostučinenia. Žalovaný v konaní predložil formuláre o zmluvných podmienkach k zmluvám o spotrebiteľskom úvere č. 8100028864, 8100029256), štandardné európske informácie k zmluvám č. 8100036910 a 8100036911 spolu s príkladným výpočtom RPMN, zápis z rokovania zo dňa 18.01.2012 týkajúci sa odkladu mesačnej splátky k úveru č. 8100036910, hodnotenie dlžníka zo dňa 13.04.2011 s predloženým potvrdením o príjme z 06.04.2011, zápis z rokovania zo dňa 18.01.2012 o odklade mesačnej splátky týkajúci sa zmluvy 8100036911, hodnotenie dlžníka zo dňa 13.04.2011 s potvrdením o príjme zo 06.04.2011 a hodnotenie dlžníka zo dňa 03.05.2010 v súvislosti so zmluvou č. 810028864 a so zmluvou č. 810029256.

3. V konaní bolo medzi stranami sporu spočiatku nesporné, že žalobcovia ako dlžníci uzavreli so žalovaným ako veriteľom štyri zmluvy o revolvingovom úvere (č. 8100029256 , č. 8100028864, č. 8100036910, č. 8100036911). V priebehu konania zmenili žalobcovia svoje tvrdenia vo vzťahu k zmluvám o revolvingovom úvere uzavretým v roku 2011 (č. 8100036910, č. 8100036911), kedy tvrdili,

že tieto neuzatváral žalobca v 1. rade, ale syn žalobcov. Túto skutočnosť považoval žalovaný za spornú a zo strany žalobcov za účelovú. Medzi stranami sporu bolo taktiež sporné, či ustanovenia jednotlivých zmlúv o revolvingovom úvere zakladajú ich bezúročnosť a bezpoplatkovosť a taktiež či sú dané dôvody neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy uzavretých k jednotlivým zmlúvám. Zároveň bolo medzi stranami sporné, či spotrebiteľia majú právo na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Medzi stranami sporu bolo v zásade nesporné, že v prípade všetkých štyroch zmlúv uhradili žalobcovia žalovanému sumy presahujúce istiny jednotlivých revolvingových úverov. V prípade zmluvy č. 8100028864 bola žalobcami splatená suma 3.375,54 €, v prípade zmluvy č. 8100029256 bola splatená suma 3.695,51 €, v prípade zmluvy č. 8100036910 bola splatená suma 2.571,84 € a v prípade zmluvy č. 8100036911 bola splatená suma 2.571,84 €. Samotný právny zástupca žalobcov síce uviedol, že eviduje určité rozdiely v sumách splatených žalobcami, tieto však nepovažuje z pohľadu konania za relevantné.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov, svedka O. O., a listinami - prevodným príkazom zo dňa 12.07.2012, dokladmi o vkladoch v hotovosti zo dňa 16.07.2012, výpisom z účtu vedeného v H. banke na meno žalobcu v 1. rade, deklaroványm nezáujmom o revolving v súvislosti so všetkými štyrmi zmluvami, ktoré sú meritom tohto konania, zmluvami o revolvingovom úvere aj s dokladmi o uhrádzaní splátok v súvislosti s týmito zmluvami (č. 8100029256, č. 8100028864, č. 8100036910, č. 8100036911), formulármi o zmluvných podmienkach k zmlúvám o spotrebiteľskom úvere zo dňa 03.05.2010 (týkajú sa zmlúv č. 8100028864, 8100029256), štandardnými európskymi informáciami zo dňa 12.04.2011 k zmlúvám č. 8100036910 a 8100036911 spolu s príkladným výpočtom RPMN, zápisom z rokovania zo dňa 18.01.2012 týkajúcim sa odkladu mesačnej splátky k úveru č. 8100036910, hodnotením dlžníka zo dňa 13.04.2011 s predloženým potvrdením o príjme z 06.04.2011, zápisom z rokovania zo dňa 18.01.2012 o odklade mesačnej splátky týkajúci sa zmluvy 8100036911 a hodnotením dlžníka zo dňa 13.04.2011 s potvrdením o príjme zo 06.04.2011, hodnotením dlžníka zo dňa 03.05.2010 v súvislosti so zmluvou č. 810028864 a so zmluvou č. 810029256 a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Z výsluchu žalobcu 1 súd zistil, že na jednotlivých zmlúvách o revolvingovom úvere zaplatili dohromady sumy vyššie, ako bola istina jednotlivých poskytnutých úverov. Z výsluchu žalobkyne 2 súd zistil, že žalobcovia mali uzavreté so žalovaným úverové zmluvy aj pred uzavretím zmlúv dňa 3. 5. 2010, resp. 14. 4. 2011. Okrem úverov s nebankovými subjektmi mali žalobcovia aj úverové zmluvy uzavreté s bankami.

6. V konaní bol vypočutý svedok, O. O., z jeho výpovede však súd nevyvodil závery uvádzané svedkom, podľa ktorých mal zmluvy uzatvárané so žalovaným (č. 8100036910, č. 8100036911) namiesto žalobcu v 1. rade uzatvárať (podpisovať) svedok. Je potrebné uviesť, že samotný svedok si nepamätal ani presné obdobie uzavretia zmlúv a ani výšku úveru. Aj samotná žalobkyňa 2 uviedla, že mali okrem štyroch zmlúv, ktoré sú predmetom tohto konania, uzavreté aj iné zmluvy, na základe ktorých čerpali úvery. Tento záver o vyhodnotení tvrdení o podpisovaní úverových zmlúv zo 14. 4. 2011 svedkom súd vyvodil aj napriek tomu, že skutočnosť, že svedok mal 14. 4. 2011 podpisovať zmluvy so žalobcom, tvrdila vo svojej výpovedi aj žalobkyňa 2 a neskôr ich v rámci doplnenia rozhodujúcich skutočností uviedol aj žalobca 1. Žalobca 1 aj po tom, čo boli uzavreté úverové zmluvy o revolvingovom úvere, komunikoval so žalovaným ako dlžník zo všetkých zmlúv (napr. deklarované nezáujmy o revolving na č. l. 17-20 v spise, prípadne žiadosť o odklad splátok na č. l. 175, resp. č. l. 180). Významným pre hodnotenie výpovede svedka pre súd tiež bolo, že napriek tejto zmene rozhodujúcich skutočností, žalobcovia nijako nezmenili uplatnený nárok, stále sa domáhali určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti jednotlivých zmlúv o revolvingovom úvere, hoci vo vzťahu k zmlúvám uzavretým 14. 4. 2011 by tieto mali byť s ohľadom na ustanovenie § 40 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. vo vzťahu k žalobcovi neplatné, nakoľko požiadavka písomnej formy nezávisela od dohody, ale bola stanovená priamo zákonom.

7. Z prevodného príkazu zo dňa 12.07.2012 (č. l. 12 v spise), dokladoch o vklade v hotovosti zo dňa 16.07.2012 (č. l. 13 v spise) a výpisu z účtu vedeného v H. banke na meno žalobcu 1 (č. l. 14-15 v spise) súd zistil, že žalobcovia vykonalí v prospech žalovaného štyri úhrady, každú vo výške 678,76 €. Z deklarováných nezáujmov o revolvingu k všetkým štyrom zmlúvám súd zistil, že 2. 7. 2013 žalobca 1 deklaroval nezáujem o revolving k zmlúvám 8100029256, 8100028864, 8100036910, 8100036911 (č. l. 17-20 v spise). Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100029256 v spojení s dokladmi o úhradách za

obdobie mesiacov jún/2010 až august 2011 (č. l. 38 až 45 v spise) súd zistil, že žalobcovia žalovanému v súvislosti s revolvingovým úverom na základe zmluvy č. 8100029256 uhradili spolu sumu 1205,55 €. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100028864 v spojení s dokladmi o úhradách za obdobie mesiacov jún/2010 až august 2011 (č. l. 46 až 53 v spise) súd zistil, že žalobcovia žalovanému v súvislosti s revolvingovým úverom na základe zmluvy č. 8100028864 uhradili spolu sumu 1205,55 €. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100036910 v spojení s dokladmi o úhradách za obdobie mesiacov jún/2011 až december 2011 (č. l. 54 až 59 v spise) súd zistil, že žalobcovia žalovanému v súvislosti s revolvingovým úverom na základe zmluvy č. 8100036910 uhradili spolu sumu 401,85 €. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100036911 v spojení s dokladmi o úhradách za obdobie mesiacov august/2011 až december 2011 (č. l. 60 až 63 v spise) súd zistil, že žalobcovia žalovanému v súvislosti s revolvingovým úverom na základe zmluvy č. 8100036911 uhradili spolu sumu 160,74 €. Z formulárov o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere k zmluvám č. 8100028864 a 8100029256 z 3. 5. 2010 súd zistil, že žalobca bol žiadateľom o úvery, každý s výškou 1500 €, výškou splátky 80,37 €, počtom splátok 42, celkovými nákladmi spotrebiteľa 1875,54 €, ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %, ročnou percentuálnou mierou nákladov 70,01 % a priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov 48,66 %. Zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere k zmluvám 8100036910 a 8100036911 súd zistil, že žalobca 1 bol žiadateľom o úvery, každý s výškou 1500 €, počtom splátok 42, celkovými nákladmi spotrebiteľa 3.375,54 €, ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %, ročnou percentuálnou mierou nákladov 70,01 % a priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov 44,86 %. Zo zápisu z rokovania zo dňa 18.01.2012 týkajúceho sa odkladu mesačnej splátky k úveru č. 8100036910, súd zistil, že žalobca 1 požiadal žalovaného dňa 18. 1. 2012 o odklad 1 splátky. Z hodnotenia dlžníka zo dňa 13.04.2011 s predloženým potvrdením o príjme zo 06.04.2011 súd zistil, že žalobca vyhodnocoval schopnosť žalobcu 1 splácať revolvingový úver č. 8100036910, tento bol doporučený (v súvislosti so žiadosťou o úver bol skúmaný príjem žalobcu jeden za obdobie mesiacov január - marec 2011. Zo zápisu z rokovania zo dňa 18.01.2012 týkajúceho sa odkladu mesačnej splátky k úveru č. 8100036911, súd zistil, že žalobca 1 požiadal žalovaného dňa 18. 1. 2012 o odklad 1 splátky. Z hodnotenia dlžníka zo dňa 13.04.2011 s predloženým potvrdením o príjme zo 06.04.2011 súd zistil, že žalobca vyhodnocoval schopnosť žalobcu 1 splácať revolvingový úver č. 8100036911, tento bol doporučený (v súvislosti so žiadosťou o úver bol skúmaný príjem žalobcu 1 za obdobie mesiacov január - marec 2011. Z hodnotení dlžníka zo dňa 03.05.2010 v súvislosti so zmluvami č. 810028864 a so zmluvou č. 810029256 súd zistil, že žalobcu 1 považoval žalovaný za overeného klienta (s voľnými zdrojmi 485,63 €), pričom úvery boli doporučené.

8. Okresný súd Bratislava IV inštancie rozsudkom č. k. 25C/113/2014-251, zo dňa 14.3.2017, výrokom I. zamietol žalobu v časti o určenie, že zmluvná podmienka, podľa ktorej „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 uzatvorením tejto Zmluvy o RÚ prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, že predlžuje premlčaciu dobu akýchkoľvek práv, ktoré vznikli Veriteľovi z tejto Zmluvy o RÚ na dobu 10 rokov od okamžiku, keď začne táto doba plynúť“ a zmluvná podmienka, podľa ktorej „V prípade omeškania Dlžníka so splácaním úveru alebo akéhokoľvek peňažného záväzku podľa tejto zmluvy o RÚ je Veriteľ ďalej oprávnený predložiť platiteľovi mzdy Dlžník, Spoludlžníka 1 a Spoludlžník a 2 Dohodu o zrážkach zo mzdy a domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy, vymáhať pohľadávku z tejto zmluvy o RÚ podaním žaloby na príslušnom súde alebo niektorému z rozhodcov podľa ust. 18.2.1. tejto Zmluvy o RÚ a následne vymáhať pohľadávku v exekučnom konaní“ sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Výrokom II. zamietol žalobu v časti o určenie, že úvery poskytnuté žalobcom zo strany žalovaného č. 8100029256 z 3.5.2010, č. 8100028864 z 3.5.2010, č. 8100036910 zo dňa 14.4.2011 a č. 8100036911 zo dňa 14.4.2011, sú bezúročné a bez poplatkov. Výrokom III. zamietol žalobu v časti o určenie, že dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 3.5.2010 k zmluvám o revolvingovom úvere č. 8100029256 a č. 8100028864 a dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 14.4.2011 k zmluvám o revolvingovom úvere č. 8100036910 a č. 8100036911, sú neplatné. Výrokom IV. zamietol žalobu v časti žalobcami uplatneného nároku na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000 eur. Napokon výrokom V. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

9. Proti rozsudku podali žalobcovia odvolanie a žiadali napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Súdu prvej inštancie vyčítali, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázali

na to, že podaniu žaloby predchádzalo vydanie predbežného opatrenia (20.2.2014) v ktorom konajúci súd mal za to, že bol preukázaný naliehavý právny záujem na dočasnom upravení vzťahov medzi žalobcom 1/ a žalovaným, pretože vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu 1/ v prospech žalovaného je spôsobilé nepríjemne narušiť majetkové práva žalobcu 1/; žalobcovi 1/ uložil povinnosť do 30 dní od doručenia uznesenia o nariadení predbežného opatrenia podať návrh na začatie konania vo veci samej, resp. žalobu, ktorú povinnosť si žalobcovia splnili riadne a včas podaním návrhu na určenie neprijateľných zmluvných podmienok.

10. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3Co/128/2017 - 278 zo dňa 31.10.2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil. Vo výrokoch II., III. a IV. odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd zrušil, a vec vrátil súdu prvej inštancie. Odvolací súd uviedol, že Civilný sporový poriadok pripúšťa aj žalobu na určenie právnej skutočnosti; pri tomto type žaloby žalobca nemusí preukazovať naliehavý právny záujem; procesná prípustnosť žaloby vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. d) C.s.p.). V čase rozhodovania súdu prvej inštancie (14.3.2017) zo žiadneho osobitného predpisu nevyplývalo, že spotrebiteľ v pozícii žalobcu sa mohol domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Až zákonom č. 279/2017 Z.z. došlo s účinnosťou od 1.1.2018 k zmene ustanovenia § 11 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého sa spotrebiteľ môže žalobou pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Niet pochýb o tom, že predmetná zmena právneho predpisu (§ 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z.) je procesnoprávnej povahy, pretože sa týka procesnej prípustnosti tam uvedených žalôb, čím súčasne (podobne ako naliehavý právny záujem) vytvára procesnú podmienku konania vedúcu k možnosti vecného prejednanía žaloby, ktorú je súd povinný skúmať ex offa počas celého konania; so zreteľom na zmenu tejto procesnej normy odvolací súd uzavrel, že žalobcovia v pozícii spotrebiteľov sú oprávnení (zo zákona) domáhať sa určenia, že poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov, ako aj určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, ktoré sú súčasťou uzavretej zmluvy. Otázkou existencie naliehavého právneho záujmu ako spor rozhodujúcu otázku už preto súd, teda ani odvolací súd, nemôže v prejednávanej veci skúmať (naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, prípustnosť podanej žaloby vyplýva z osobitného predpisu). Pretože procesná prípustnosť žaloby o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) C.s.p. je procesnou podmienkou jej vecného prejednanía, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. a) C.s.p. (neboli splnené procesné podmienky) a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; súčasne podľa § 389 ods. 1 písm. c) zrušil aj výrok IV. napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., keď iba úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti stanovenej cit. zákonom na súde je predpokladom priznania primeraného finančného zadostučinenia. Zamietnutím žaloby iba pre nepreukázanie naliehavého právneho záujmu a jej procesnú neprípustnosť sa tak súd prvej inštancie vôbec nezaoberal tým, či sa žalovaný dopustil porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi a či žalobcom z tohto titulu patrí primerané finančné zadostučinenie. V súlade s ustanovením § 391 ods. 3 C.s.p. odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie v ďalšom konaní posúdi vecnú opodstatnenosť žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetných úverov ako aj žaloby o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy (bez potreby skúmania naliehavého právneho záujmu a procesnej prípustnosti žalôb), a tiež dôvodnosť nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia v požadovanej výške (rozhodnutie odvolacieho súdu by za tohto stavu v celom rozsahu nahrádzalo prvoinštančné rozhodnutie, čím by došlo k odňatiu možnosti preskúmania takéhoto rozhodnutia v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku). Uviedol, že súd prvej inštancie spor opätovne prejedná na pojednávaní a neopomenie, že v sporoch s ochranou slabšej strany s účinnosťou od 1.7.2016 môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 C.s.p.) s tým, že ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú (§ 296 veta druhá C.s.p.); na základe vykonaných dôkazov ustáli skutkový stav potrebný pre svoje rozhodnutie.

11. Súd následne doplnil dokazovanie vo veci výsluchom svedka, A. M., u ktorého spisovali žalobcovia jednotlivé žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (označené ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“), a to tak dňa 03.05.2010 (k zmluvám č. 8100029256 a č. 8100028864), ako aj dňa 12.04.2011 (k zmluvám č. 8100036910 a č. 8100036911). Súd

zároveň doplnil dokazovanie oboznámením listín - dohôd o zrážkach zo mzdy k jednotlivým úverovým zmluvám.

12. Z výpovede svedka A. M. súd zistil, že samotný proces uzatvárania úverových zmlúv prebiehal tak, že klienti kontaktovali buď priamo spoločnosť PROFI CREDIT alebo zástupcu spoločnosti, ktorý overil totožnosť z občianskeho preukazu alebo cestovného pasu, overil príjem žiadateľa buď z potvrdenia o príjme alebo z potvrdenia o dôchodku, overil si adresu žiadateľa a tiež číslo účtu v banke. Žiadosť bola následne zaslaná do PROFI CREDITU, ktorý úver buď schválil alebo neschválil. Po predložení dokladov sa vypracovalo hodnotenie žiadateľa, potom sa spísala dohoda o zrážkach zo mzdy, išlo to na posúdenie a následne sa schválená žiadosť preklopila na zmluvu. Neskôr sa vyžadovalo aj podpísanie rozhodcovskej zmluvy. Pokiaľ ide o poučenie žiadateľov o úver, svedok uviedol len to, že klientom bol predložený splátkový kalendár, mali možnosť si vybrať, aká bude splátka, resp. doba splácania, z toho vyšla výška úveru. Po podpise žiadosti o úver, sa táto žiadosť, pokiaľ bola schválená, zasielala sa klientom priamo domov, jedno vyhotovenie sa zasielalo zástupcovi spoločnosti, ktorý spisoval s klientmi žiadosť. Vo vzťahu k možnosti zmeny podmienok úveru po spísaní žiadosti uviedol, že po overovaní PROFI CREDITOM mohlo dôjsť k zníženiu bonity klienta, čo mohlo viesť k zníženiu poskytnutého úveru. Mohlo to mať vplyv na zníženie bonity klienta, maximálne však v stotinách percent. Svedok nepotvrdil, že by niektorú zo žiadostí podpísal namiesto žalobcu 1 syn žalobcov 1 a 2.

13. Z jednotlivých dohôd o zrážkach zo mzdy (z č. I. 40 v spise dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100029256, z č. I. 48 v spise dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100028864, z č. I. 58 v spise dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100036910, z č. I. 62 v spise dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100036911), súd zistil, že týmito dohodami, ktoré žalobca podpísal vždy v deň, kedy podpísal jednotlivé žiadosti o úver, dojednali žalobca 1 a žalovaný dohodu o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie pohľadávok žalovaného v súvislosti s jednotlivými úverovými zmluvami.

14. Podľa § 40 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

15. Podľa § 43 Občianskeho zákonníka, účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

16. Podľa § 43a Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

17. Podľa § 44 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. Ak je návrh určený dvom alebo viacerým osobám, a z jeho obsahu vyplýva, že úmyslom navrhovateľa je, aby všetky osoby, ktorým je návrh určený, sa stali stranou zmluvy, je zmluva uzavretá, ak všetky tieto osoby návrh prijímú.

18. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

21. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa § 4 ods. zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí (okrem iných stanovených náležitostí) obsahovať

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

23. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

24. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

25. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

26. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať (okrem iných stanovených náležitostí) tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

27. Podľa § 11 ods. 1, písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

28. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

29. Vychádzajúc zo všeobecných zmluvných dojednaní formulovaných, teda vymienených samotným žalovaným je nepochybné, že pre platnosť zmlúv o revolvingovom úvere z hľadiska ich formy sa v danom prípade vyžadovala písomná forma. V bode 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti Profi Credit Slovakia s.r.o. je uvedené, že sa uzatvára na formulári veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, aj zmluvou o revolvingovom úvere. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobcovia ako dlžníci žiadostí/zmluvy podpísali dňa 03.05.2010 (úvery č. 8100029256 a č. 8100028864), resp. 12.04.2011 (úvery č. 8100036910, č. 8100036911) a žalovaný ako veriteľ jednotlivé žiadosti/zmluvy podpísal vždy až v nasledujúcich dňoch, kedy až následne do zmluvy doplnil konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6); takéto zmluvy o revolvingovom úvere nemožno bez akýchkoľvek pochybností považovať za riadne a platne uzavreté. Obsahom zmlúv v čase, kedy zmluvy o revolvingovom úvere podpísali žalobcovia vôbec neboli údaje o schválenom úvere, preto ani žalobcami ako dlžníkmi nemohlo dôjsť k ich písomnej akceptácii. Z uvedeného je potom potrebné jednoznačne vyvodiť, že žalobcovia ako dlžníci dňa 03.05.2010, resp. 12.04.2011 podpísali iba žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, teda návrh na uzavretie zmluvy. Pri podpise zmluvy žalobcom nebol revolvingový úver, vrátane revolvingu individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch. Obsah bodu 6, teda nové doplnené údaje adresované s vyjadrením žalovaného žalobcovi nemožno posúdiť inak, ako nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo preukázané, že žalobca takýto nový návrh písomne akceptoval (podobne obdobné zmluvy posúdili napr. Krajský súd v Trenčíne v konaní pod sp. zn. 4Co/93/2017, resp. Krajský súd v Banskej Bystrici pod sp. zn. 13Co/253/2016). Z uvedeného dôvodu súd uzavrel, že žiadna zo zmlúv č. 8100029256, č. 8100028864, č. 8100036910, č. 8100036911 nespĺňa náležitosti stanovené pre platné uzatvorenie zmlúv (v konkrétnom prípade spotrebiteľských zmlúv o úvere), stanovené ustanoveniami § 40, 43, 43a, 44 a 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v spojení s § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov pre zmluvy č. 8100029256, č. 8100028864, resp. v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov pre zmluvy č. 8100036910, č. 8100036911. Nakoľko súd považoval skutočnosť, že žalovaný vyplnil obsah bodu 6 jednotlivých žiadostí/zmlúv až následne, po tom čo žalobcovia podpísali

jednotlivé žiadosti o úver, (pričom žalobcovia nemali žiadnu možnosť obsah tohto bodu ovplyvniť), za nový návrh zmluvy, pri ktorom nebolo preukázané, že by ho žalobcovia aj akceptovali, súd zároveň vyhodnotil, že náležitosti bodu 6 v samotných zmluvách absentovali. S ohľadom na právnu úpravu § 4 ods. 3 a § 4 ods. 4 ods. zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii je tak potrebné považovať zmluvy č. č. 8100029256, č. 8100028864 za bezúročné a bez poplatkov a zároveň s ohľadom na úpravu § 11 ods. 1, písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov zmluvy č. 8100036910, č. 8100036911 a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel.

30. Súd zároveň vyhovel žalobe v časti o určenie, že jednotlivé dohody o zrážkach zo mzdy č. 8100029256, č. 8100028864, č. 8100036910, č. 8100036911 sú neplatné. Nakoľko súd vyhodnotil, žiadna zo zmlúv č. 8100029256, č. 8100028864, č. 8100036910, č. 8100036911 nespĺňa náležitosti stanovené pre platné uzatvorenie zmlúv (v konkrétnom prípade spotrebiteľských zmlúv o úvere), stanovené ustanoveniami § 40, 43, 43a, 44 a 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v spojení s § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov pre zmluvy č. 8100029256, č. 8100028864, resp. v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov pre zmluvy č. 8100036910, č. 8100036911 a teda žiadna zo zmlúv nebola platne uzavretá, nemôžu byť platné ani zabezpečovacie inštitúty, teda jednotlivé dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (č. 8100029256, č. 8100028864, č. 8100036910, č. 8100036911), ktoré majú akcesorický charakter k základným úverovým zmluvám. Navyše súdy opakovane judikujú, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove v konaní sp. zn. 25Co/16/2017).

31. Napokon súd vyhovel žalobe aj v časti týkajúcej sa uplatneného primeraného zadosťučinenia. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tretej vety, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Citujúc z rozsudku Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 22Co/52/2018, cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. V konkrétnom prípade nebolo sporné, že v súvislosti s úverovou zmluvou č. 8100028864 splatili žalobcovia žalovanému sumu 3.375,74 eur (z toho zrážkami zo mzdy 2.169,99), v súvislosti s úverovou zmluvou č. 8100029256 splatili žalobcovia žalovanému sumu 3.695,51 eur (z toho zrážkami zo mzdy 2.169,99 eur), v súvislosti s úverovou zmluvou č. 8100036910 splatili žalobcovia žalovanému sumu 2.571,84 eur (z toho zrážkami zo mzdy 2009,25 eur), a v súvislosti s úverovou zmluvou č. 8100036911 splatili žalobcovia žalovanému sumu 2.571,84 eur (z toho zrážkami zo mzdy sumu 2009,25 eur). V týchto výškach inkasované úhrady potvrdil samotný žalovaný (č. l. 145 v spise). Len samotným výkonom zrážok zo mzdy tak žalobca inkasoval od žalovaných sumu spolu 8358,48 eur, spolu inkasoval aj so splátkami úveru sumu 12.214,93, čo vysoko prevyšuje súčet peňažných prostriedkov poskytnutých zo strany žalovaného žalobcom na základe jednotlivých úverových zmlúv. S ohľadom na záver súdu, že samotné úverové zmluvy neboli platne uzavreté s ohľadom na proces kontraktácie, pri ktorom neboli zo strany žalovaného dodržané ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce uzatváranie zmlúv a s ohľadom na úpravu tak zákona

č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov pre zmluvy č. 8100029256, č. 8100028864, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov pre zmluvy č. 8100036910, č. 8100036911, keď sú jednotlivé úvery bezúročné a bez poplatkov, mal súd za preukázané, že žalobcom v konkrétnych prípadoch ujma nielen hrozila, ale aj vznikla a zadosťučinenie v požadovanej výške 1.000 eur je tak primeraným.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko boli žalobcovia v konaní úspešní v tej časti konania, ktorá mala pre nich zásadný význam v celom rozsahu (určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti úverov, určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, uplatnený nárok na primerané zadosťučinenie), súd ustálil, že im patrí nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Neúspech žalobcov v časti určenia neprijateľných podmienok podľa názoru súdu nemal v tomto konaní žiaden vplyv na rozhodnutie výške nároku na náhradu trov konania, nakoľko samotné úverové zmluvy súd vyhodnotil ako neplatné. O konečnej výške trov konania rozhodne uznesením súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak strana, ktorej bola uložená povinnosť, nesplní uloženú povinnosť, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.